

Ujvári Ilona
Muci mamì meséi

HGA

ŐK

SEGÍTNEK...

Gyermekversek
(...nem csak gyerekeknek!)

Ajánló:

*Remélem,
Hogy meg nem unod
Soha verseimet !
Bár ezek többnyire
Nem
Izgalmas történetek ...*

*Mégis,
Ha átgondolod kicsit
Mélyebb értelmüket,
Tudom:
Itt-ott felismered
Akkor lényegüket...*

Szeretettel:

Muci mami.

TAVASZI CSODÁK

A tavasz, lám, lassacskán készül:
A hó alól felnyújtja fejét a hóvirág,
Nyomában ibolya kékül,
Mosolyog szerényen –
széthintve illatát...

Jácintok, nárciszok nevetnek
Éledő parkok és kertek ékeként –
Aranyeső s barka sem restek,
Majd tulipán, orgona köszönti
kikelet ünnepét...

A fák is mind szirmokat bontnak,
Pompázik ciklámen, rózsaszín, fehér,
Hirdetve: szép lesz a holnap,
Ím, csókolja fény őket –
már elmúlt a tél...

VILLÁSFARKÚ FECSKE

Villásfarkú fecske:
Mindig jó a kedve!
Felderít ha látom –
Már visszatértét várom...

Mert tavasszal ha megjő,
Már oszlik téli felhő.
Majd tapaszt picit fészket –
S nevel sok csöppséget.

Lám: fogy is a sok hernyó,
Ritkul mind a pondró –
És felnőnek a fecskefiak,
Hogy hozhassanak újabb tavaszt...!

ÖRÖKKÖN ÉLNEK!

Csattan az olló, pattan az ág –
A gazda, ím, szorgoskodik:
Vadhajtását nyesegetvén
A gyümölcsfa nyiratkozik...

A kicsiny föld felszántva már:
Készül a vetésre –
Nem sok idő, s majd zölden ragyog
Gyászos feketéje...

A kiskertek virágai
Mint színpompás pillangók:
Fénycsókolta szirmaikkal
Lágy szellőkben hajlongók...

Óljaikban kismalacok,
Nyüggösködve visongnak –
Igazából jó a kedvük:
Csak játékból balhéznak...

A tyúkocskák is kapirgálják
Már új tavasz friss zöldjét,
S kutya, macska el-elillan –
Meg ne kérdezd, hogy miért ?!

Felesleges, hisz' úgyis zengi
Madárhad a választ:
Ilyentájt jó el ideje –
A szív társat választ...

Hogy megújuljon minden élő,
Engedvén a jelnek,
Így nyár vagy őszt lesz, tél is jöhet –
Mind örökkön élnek!

GYUSZI NYUSZI FÉLELMEI

Gyuszi nyuszi kuporog
Szűkös ketrecében,
Közeleg a Húsvét, ezért
Aggódik erősen...

Attól tart, hogy tán eladják
Őt is majd játékként,
Amint az már korábban is
Sok társával megtörtént...

A baj csak az: ő nem plüssből van,
S mert él, ezért érez –
Ám erről egy kis fehér nyuszit
Már senki meg nem kérdez...!

Töpreng, vajon mi lesz sorsa,
Kap-e haladékot –
Vagy pár nap múltán úgy említik:
Csak húsvéti ajándék volt...

A DINNYE REMÉNYSÉGE

Mosolyog a dinnye,
Igen jó a kedve:
Dús-kövér a földje –
Jól érzi magát benne.

Már nem vágyik egyébre,
Csak még némi fényre,
Meg sok langyos esőre –
Úgy biztos, nagyra nőne...!

Boldog hát a dinnye,
Hisz' van arra esélye,
Hogy egyszer felnőttkorba érve
Majd kényeztessen íze.

HA ŐK SEGÍTNEK...

Csipp-csupp cseppek
Csöppentgetnek
Könnyű enyhet,
Szárnyas kedvet...

Szellő kószál,
Csillag vibrál,
Míg hajnal ágán
A Hold meghátrál...

Felhő illan,
Napfény villan –
Friss lombokban
Élet dobban...

Ím, zeng a szózat:
Ne féld roppant
Súlyát gondnak –
Mind kihunytak...

Megfürdetnek
Fénylő percek,
S lesznek
Holnapjaid szebbek...

Hited nyomban
Eléd toppan,
S élni lobban
Tettvagyadban...!

FALUSI KÖRKÉP

A pej csikó táncát vígan járja,
Hiába inti kanca-mamája –
Fényes sörényét konokul rázza:
Patája toppant, úgy szaporázza...

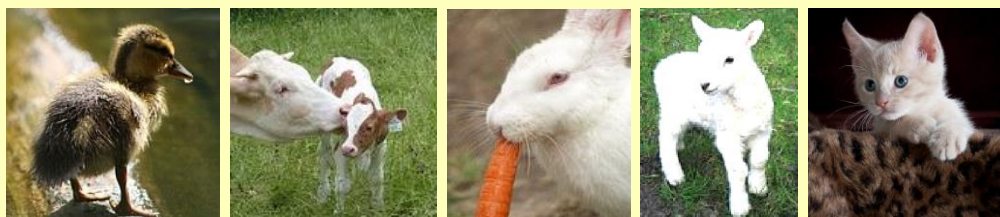
Kiskacsa csőre egyre tátog:
Nokedlit remélve éhesen hápog.
Ha elfogyott, legott a tóra totyog –
Jó nagyot úszni a vízbe potyog...

Anyjához bújik a sutácska boci:
„Jó volna még egy kis tejsikét szopni...!”
Szomorú a szeme, ha póruljár –
S füvet legelni odébbáll...

Ketrecben kuksol az ugri nyuszi,
Nagyra nőtt füleit hegyezi,
Majd édes répáját megízleli –
S eszi már: úgy tűnik, ízlik neki...

Csetlik és botlik a bárányka,
Lám, máris túl nagyra nőtt subája:
De jó is a mami árnyéka –
Hej, csak ily nagy meleg ne volna...!

Csendesen durmol a kiscica:
Álmában bajuszát mozgatja –
Talán egérke bosszantja?
No, majd ha felébred, elkapja...!

Mérgesen csahol a kölyök kutya,
Az udvar kakasát zargatja –
Mígnem elunja gazdája,
S rákiált: „Nyughass már, ebadta!”

Az, szegény, füleit s farkát is behúzza:
„Sebaj! – horkant búsan, ...még később rá
lesz gondja! –
Idővel tuti, hogy rend lesz itt... (mormogja),
Majd még a kakas is a nevemet dalolja!”

Ennyiben maradnak, s a rend helyreáll –
Ideje is, hisz' későre jár.
A ház apró népe haza talál:
Rájuk békés álom, nyugalom vár.

A TEHÉNKE MEGBECSÜLÉSE

Tejcsikét ad a tehénke –
És ez bizony nagy szerencse!
Abból tejföl, vaj is lehet,
Vagy sajt és túró, ha azt kedveled.

Ha kis tehénkénk mégse volna,
Biz', vágyhatnánk a kakaóra:
Asztalunkról hiányozna –
Csakúgy, mint a palacsinta...!

És főzőskélnénk szegényesen:
Sok étkünk volna oly íztelen,
Mert tejféle nem lenne benne –
Hát vigyázzunk a tehénekre!

Ha óvjuk őket minden bajtól,
Erősebbek leszünk attól –
Így magunkkal is jót cselekszünk:
Majd védi mindig egészségünk...!

AJÁNLTATIK MEGFONTOLÁSRA !

Kicsi csacsi búsan lépdél:
Jancsi csépli fűzvesszővel!
Kevés néki ez a tempó –
A csacsihát meg erre való...!

Szegény csacsi mégsem érti,
Jancsi vajon 'mért bünteti ?!
Kell húznia nehéz terhet –
Így futóversenyt mégsem nyerhet...!

Csacsink ezért úgy gondolja:
Jancsi túlon-túl goromba!
S mert hátának már úgyis mindegy,
Tovább hát tapottat sem megy!

*

Nos, ki vajon a csökönyösebb:
Jancsi vagy a kicsi csacsi ?!
Egy ilyen kérdést nem árt olykor
Alaposan megfontolni...!

BECÉZD ŐKET HELYETTEM IS !

Itt gyümölcsöskert dús lombja közt
Molnárfecske röppen –
Ott örökifjú kutya cikázgat
Virgonc jókedvében...

Arrébb két kiscsikó fickándozik:
Toppant, elém szökken –
Az alkonyat bíborfénye
Lángol sörényükben...

Boldogok mind,
Szívük könnyű,
 örülnek a nyárnak –
Könnyű szellő,
Becézd őket helyettem is:
 legyenek mindig ily vidámak!

KACSA KATA ÖNBIZALMA

Kacsa Kata így szól: „Bennem
Megvan – hiszem – minden kellem!
Hangom mint a pacsirtaé –
S ki mondja, hogy lábam csálé ?!

Hattyúnak sem szebb a tolla –
Karcúságom kócsag-forma.
S ha mégsem láttok ily nemesnek,
Tudom: engem akkor is szerettek...!”

CICACSALÁD

A picicica oly kíváncsi –
Szeretne tán már vadászni?!
Egyre lesi anyukáját,
Mint tanítja összes fiát...

Félve, sután rugaszkodik,
Ha megtorpan, jön a másik:
Biz', könnyen nem szökik meg zsákmány
Ennyi cicuska portáján...!

Majd az oktatást befejezve
Cica mami megetette
Végül minden apró kölykét,
S dorombol már – macskazenét...

Tisztogatja fejük, hasuk –
Nem kellene ide tanúk!
Összebújó kis selymes család,
Holdfény kíván szép éjszakát...!

A MALACKA BOLDOGSÁGA

Visítózik a malacka,
Szalad, mert a mami hívja –
Ha hozzá bújik melengeti,
S tejecskéje éhét veszi.

Finomabb nincs annál semmi –
Így mások álmát nem irigyli.
Pocikája gömbölyödik:
'Mért is bánna hát a többit...!

Csodálkozik a világra –
Kunkorodik farkincája.
És Ő (mint többi testvérkéi)
Sorsát mással nem cseréli...!

A KISCSIBE BÚJA

Sárga kicsi csibe
Éhesen csiporog,
Szalad anyja után:
Szaporán totyorog.

Ám a tyúkocska hajthatatlan:
Szopizni nem hagyja –
Ezért végső bánatában
A földet kaparja...

És csicsogja: – Csak talán akad itt
Nékem is magocska...
Az élet ha ily nehéz
(S a mamikám aszongya),

Magamat ellátom én...,
Ha már ennyire muszáj! –
És sóhajtva párat csippent még
E pihésen csöppnyi báj...

RÓKA RICSI INYENCSÉGE

Róka Ricsi rigolyás:
Sóvárog csemegére –
Ám nem éri be akármivel
Kényes ínycsége...!

Vágyakozik vadkacsára,
Mert szép színes a tolla –
Esetleg még rávehetnék
Lúdmáj pástétomra...!

Ábrándosan ácsingózik,
Mint disznó a makkra –
Bizony, alább sose adná,
Ha gyomra úgy nem korogna!

NÓTÁSKEDVŰ VERÉB VINCE

Veréb Vince csipog, csacsog:
Dalolgat ő, hogyha hagyod...

Bár nem a legszebb még nótája –
Mégis elégedett véle párja...

Nos, gyakorolt már épp eleget –
Itt fenn a fán a fejem felett...

Így egyetértek asszonyával:
Próbálkozzon most már mással...!

AZ EGÉRKE ÉHE

A kisegérke egyre szalad
Elérni a csöpp magvakat.
Ott vannak mind túl az úton –
Ám ember is jár erre folyton...!

Épp' megindul át a járdán,
Hol éhenhító étek vár már:
Pont most szórta szét egy néne –
Hát sietnie nagyon kéne ...!

Ím, jönnek máris a madarak,
S ha nem vigyáz, egy szem sem marad!
Szaladgál hát ide-oda:
Félútig – meg onnan vissza...

Mert mindig újra űzi félsze,
Ha akad megint emberére.
S mind fáradtabbak lábacskaí –
Így esélye fogy célbaérni...!

Bánatos hát kisegérke,
Érzi: végre enni kéne,
Hisz' igen korog pici gyomra,
Mely úgy vágyik pár jó falatra...

Fejét töri is szegényke:
Éhe nagyobb, vagy a félsze...?!

KIS LIBUSKA MEGBÁNTÁSA

Ha azt mondom: „Buta liba...”
Az benne a komoly hiba,
Hogy libuskánk ezt nem szíveli –
Bántja őt, ha hírét veszi!

Hiszen azt, hogy: „Gá-gá...”
Jobban ki is tudná ?!
Nincsen abban semmi hiba –
Ezt jól gondolja a kis liba...

Kivetnivaló nincsen benne –
Vigyázz hát az ítéletre:
Amint te, úgy ő is érez,
Hát könnyedén mást megsérthetsz!

A PECHES PICI PÓK

Hol volt, no meg hol nem volt,
Hálót szőtt a pici pók.
Amint pedig kész lett vele,
Művére volt méltán büszke!

Megbújt végül egy csendes zugban:
Lesett zsákmányára onnan...
Hogy mikor rezdül e finom csapda,
Pici pókunk egyre várta...

És mert nőttön-nőtt az éhe,
Sóvárgott egy legyecskére.
Folyvást álmodozott róla:
Mily pompás lakomája volna...!

S ím, türelme legyet termett:
A pókháló csak úgy rezgett!
Mégsem mozdult rá a pók –
Már olyan mély álomban volt...

Éhen így maradt kis hőszünk –
De majd ha ébred, visszajövünk
Megtudni, hogy mint megy sora:
Mit fogott a pókhálója...?

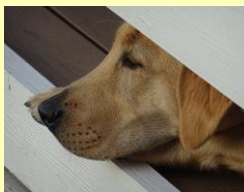
Ám addig mi is alszunk egyet –
Csak légyottunkat le ne késsed...!

A NAPRAFORGÓ VÁGYAKOZÁSA

A napraforgó fejét lehajtja:
Mérhetetlen már a szomja,
Ám felhő egy sincs fenn az égen –
Nem ivott hát ezért régen!

Szem alig akad tányérjában:
Hogy lenne, ha ily aszály van ?!
Olykor vágyakozón néz az égre –
S tán nem hiába vár esőre...

ZÁPOR

Fekete felhőket kerget a szél –
Sok pici állatka kis szíve fél.
A baljós vihar elől menedéket remél:
Elbújni gyorsan jó helyet keresgél...

Szürke levegőben billeg a lepke:
„Betakarózni hol egy levelecske...?”
Sötét lyuk mélyén kuksol az ürge –
Nem lesz baj, csak a víz ki ne öntse...!

Fészkére röppen a kicsiny madárka:
Riadtan hívja sok csöppnyi fiókája –
Mindük betakarja védelmezőn szárnya,
S így vár a zápor elmúltára.

Villámok elől menekül a cica,
Reszketve bújik el egy védettebb oduba –
Ám elkésett: már rendesen megázott bundája,
Hát prüsszkölve kuporog, jobb időkre várva...

Óljában gubbaszt az ijedt kutyuska,
Busongva tekint ki az acsargó világra.
Miért is hagyta őt gazdija sorsára ?!
Mennyivel jobb volna a házban véle játszva...!

Fejét a lovacska is félszegen horgasztja,
Mert kocsisa a szekérral egy fa alá hajtotta...!
Mennydörög s hús zuhany csorog a nyakába:
Horkant hát mérgesen – sörényét gyakorta megrázva...

S kívánják mind:
bár elülne most már az ég sötét haragja,
A magasban csendesülne végre dübörgő villáma,
Hogy kisüssön mosolygón újra a napocska –
Sugara fürdesse a tájat tündöklőn ragyogva !

Ám esik, zuhog egye,
...tán vége sem szakad a záporzó esőnek.
Lám, fedél alá menekültek mind a bölcs emberek,
De bárhogy megáztak is, ők egyre csak örülnek –
S vígan hajtogatják:
„Ez kellett már nagyon a szomjazó kiskertnek...!”

És valóban:

éled a virág, a fű, a fa,
hízik a dinnye, az uborka,
fodrosan zöld a saláta,
és súlyos a gomba kalapja...

S e sokféle finomság tiéd lesz, fiúcska, kislányka:
Mindegyük elétek kerül majd a terített asztalra,
Hogy nőjeteek mielőbb erősen nagyokra –
Az esők ezüstje, ím, épp' oly áldott, mint a Nap aranya!

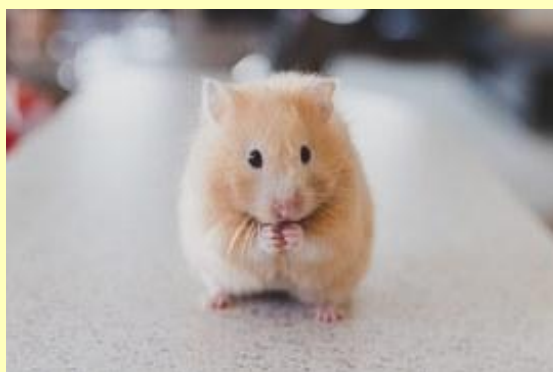

FÜRGE ÜRGE BECSÜLETE

Fürge ürge mint a hörsög:
Bántják talán kínzó görcsök...?
Úgy kiabál, mint aki fél –
Vagy tán ijesztgetés a cél ?!

Mert az győz, kinek nagy a hangja:
Nincs behúzva füle, farka –
S gátlástalan acsargással
Szembeszáll a fél világgal...!

De taposson bár előnyökért,
Valamit ő meg sose ért:
Így sikeres tán lehet Fürge,
Ám nem lesz soha becsülete!

CSÜCSÖRI CSÓKA LÁTOGATÁSA

Még Csücsöri Csóka sem
Mondhatja el neked,
Eddig vajon miért nem írtam
Róla is verseket?

Százféle jószág szerepelt már
Eddig meséimben –
Ám a csóka-nemzetségről
Valahogy nem regéltem...

Mert bekopogott ablakomon
Felfedni a talányt,
Sajnálattal megvallottam:
Nem tudom az okát.

De ha már eljött, megvendégeltem,
Hogy el ne vigye álmom –
És búcsúzóul azt kívántam:
Egyszer mesesztárrá váljon!

A KISVAKOND VÁGYA

A kisvakond folyton ás –
Nem érdekli semmi más...

Járatait gyarapítja:
Zokszó nélkül – nincsen hangja!

Dolgozik megállás nélkül,
Nem heverészik, babéron nem ül...

TV, DVD sem vágya –
Úgyis belevakult a sok munkába!

Csak azt reméli: majd egyik útján
Egy takaros párra talál...!

Aztán tovább már együtt ásnak
Sok járatot egy nagy családnak...

DINGI-DONGI JAVALLATA

Dingi-Dongi döngicsél:
„Igyekezz, hisz’ jön a tél!
Legyen nagyon tele spájzod,
Mert ha nem, majd később bánod!

Télre tavasz hogyha eljő,
Míg termés lesz, oly hosszú idő.
Sok jó falattal addig tarts ki!”
Ezt javallja Dingi-Dongi.

AZ ÖSZVÉR CSALAFINTASÁGAI

Félig csacsi, félig ló:
Ő az öszvér kicsikó.
Igen szívós, ám kissé konok –
Ha már csacsival rokonok...

A kicsi öszvér mégsem számár –
Ember eszén – ha kell – túljár:
Míg kipihen a fáradalmát,
Megizzasztja jól gazdáját...!

Csak törje fejét, tovább mint megy,
Öszvérétől ha ily nagy kegy
El nem várható mostanában –
Hát ül kocsija fogságában...!

De aztán mégis váratlan indul –
Ezért a bakról majd'' lefordul...
Ám örülhet, mert újra halad:
Benne számár nem győzött lovat...!

KECSKE FERKE SZELES TERVE

Hej, telente
Reggelente
Kecske Ferke
Fel se kelne!

Szemtelenje
Kecske Ferke
Elheverne –
Ejnye-bejnye!

De nem tehette,
Neje nyelve
Egyre verte:
– Fel, te, Ferke!

Mert ezt Ferke
Nem szerette,
Tervezgette:
Elszelelné...!

De merre menne
Kecske Ferke ?!
Erre rendre
Elvetette...

Hej, telente
Reggelente
Rendesen kel
Kecske Ferke...!

ÉVVÉGI ÜDVÖZLET

Meghitt, szép karácsonyt Neked –
Hozzon békét, szeretetet:
És ne csupán az ünnep alatt
Óvjon Téged s otthonodat !

Ha elmúlik, fordul új év,
Legyen boldog – s nagyon sok még:
Kívánom, légy elégedett
Majd napjait, ha számbaveszed...!

GÚNÁR GUSZTÁV ÚJ ÉVRE VÁLT

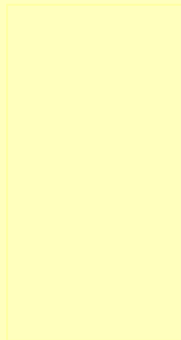
Gúnár Gusztáv nyújtja nyakát –
A hűtőben, nicsak, mit lát...?!

Van ott minden finom falat –
Ám legvonzóbb a pezsgőspalack...

Ki is nyitja, megízleli –
Lesz buborékkal begye teli...

„Nem is rossz lé!” – így egyre nyeli,
Mert úgy érzi: ez szinte semmi...!

S addig tátog szomjas csőre,
Míg átbucskázik új esztendőbe...

HÓPELYHECSKE BOLDOG VÉGE...

Hópehelyecske örül, nevet:
„Megjártam ám én az eget!
Hófelhőből kipottyantam,
S le a földre ringatóztam...

Hoztam szép, fehér karácsonyt,
Siklattam a kicsi szánkót,
Tapasztottam hóembered,
S kicsi és nagy síelhettem...

Lám: most mosdattam tél összes szépét,
Máris köszönt vidám Újév –
S a boldogságtól majd elolvadok,
Ha a Napocska is reám ragyog...!”

Utószó:

*Kis meséimből kifogytam végre -
De ne örülj: csak néhány hétre...!
Új könyvemmel ha kopogtatok,
Lelkesen majd tárd ki ajtód!*

*Szép perceket hozok Neked:
Víg pillanatok utolérnek
Míg olvasod verseimet -
Kihagyni volna*

nagy-nagy VÉTEK...!

*Szeretettel ajánlom fenti soraim
(határtalan szerényeséggel)
megfontolásra:*

Muci mamì.

(Ennek a kötetnek is)

VÉGE.

Folyt. köv. !!!

Ha ők segítnek...

TARTALOMJEGYZÉK

Ajánló	1
Tavaszi csodák	2
Villásfarkú fecske	3
Örökkön élnek!	4
Gyuszi nyuszi félelmei	5
A dinnye reménysége	6
Szép májusi nap	7
Ha ők segítnek...	8
Falusi körkép	9
A tehénke megbecsülése	11
Ajánltatik megfontolásra!	12
Becézd őket helyettem is!	13
Kacska Kata önbizalma	14
Cicacsalád	15
A malacka boldogsága	16
A kiscsibe búja	17
Róka Ricsi ínycsége	18
Nótáskedvű Veréb Vince	19
A bátor kicsi hörcsög	20
Az egérke éhe	21
Kis libuska megbántása	22
A peches pici pók	23
A napraforgó vágyakozása	24
Zápor	25
Fürge Űrge becsülete	27
Csücsöri Csóka látogatása	28
A kisvakond vágya	29
Dingi-Dongi javallata	30
Az öszvér csalafintaságai	31
Kecske Ferke szeles terve	32
Évvégi üdvözlés	33
Gúnár Gusztáv új évre vált	34
Hópelyhecske boldog vége	35
Utószó	36

Írta, szerkesztette és lektorálta: MUCI mamì
Kiadó: MUCI mamì Betűvető társulat (1 személyes!)
Nyomdai munkák: MUCI mamì Bt.
Kiadva: 2003-ban
Készült: alig néhány példányban
Terjesztő: MUCI mamì Bt.

E cégnél nincs jobb semerre sem:
Még reklámja is az én művem...
Fordulj hozzám bizalommal
Minden egyes alkalommal!

Mert csalódást én nem okozok -
Ha megismeresz, majd tudni fogod...

Sk

ÉN

*Volna-e kedved egy vidéki
kirándulásra
?*

*Ha igen, akkor
tartsz velünk a
4. kötet
segítségével
- és én ígérem:
nem lesz
unalmas
ez a napod sem
!*

*Muci mamì betűvető társulat
(egy személyes!)*

- 2003 -

